

בס"ד יג' כסלו ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 16:22
 צאת השבת - 17:12
 רבנו תם - 17:45
 לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 694
 @ סוף זמן "ברכת הלבנה" - ביום ראשון כל הלילה.
 @ ניתן להקדיש העלון לרופאה, ברכה, פרנסה, זיווג,
 הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת : 054-7743834 , 08-9437333

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטידין : "חזון עובדיה"
 (עובדיה א')

פרשת וישלח

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

- ← יעקב מתכוון בשלושה אופנים לקראת הפגישה עם עשו אחיו. (מלחמה, תפילה, דורון).
- ← המאבק בין יעקב למלאך.
- ← יעקב נפגש עם עשו אחיו ונפרד ממנו לשלום.
- ← עשו שב לאדום ויעקב הגיע לשכם.
- ← המעשה עם דינה בת יעקב בשכם.
- ← קורות יעקב עד בואו לבית אביו בחברון. (מות רחל ומותו וקבורתו של יצחק)
- ← ידיעות על צאצאי עשו, נשיאי אדום.

"וישלח יעקב מלאכים לפניו" (ל"ב ג')
 מלאכים - מלאכים ממש. (רש"י)

וכי חסרו ליעקב עבדים ומשרתים, עד שהוצרך למלאכים שיבצעו את שליחותו? אלא, **מכל מצווה שאדם עושה - נברא מלאך**. כמו שמצאנו במסכת אבות: העושה מצווה אחת, קונה לו פרקליט אחד. ואותם מלאכים שלח יעקב שימליצו טוב בעדו. זהו שאומר רש"י מלאכים **ממש** - נוטריקון: **מלאכים ממצוות שעשה**. (ר' מאיר מפרימישלן)

"עם לבן גרהי" (ל"ב, ה)

הבא"ח בדרשותיו כתב שעשו פחד ללכת לבן משום שבני עשו קוראים את האותיות **משמאל לימין**, ואם כן **לבן** יהיה **נבל**, ועשו היה בודק בשמו של אדם שכתוב: הכי קרא שמו יעקב, עד כאן דבריו. אומר ה-יבית אביי שעל זה נאמר: "לב חכם **לימינו**" זה יעקב אבינו שקרא מימין לשמאל לבן לשון לבן וצחור. אולם: "לב כסילי" (של עשו), לשמאלו - שקרא משמאל לימין, **לכן נפלה עליו אימה ופחד וגבר ישראל...** (ב. בר דין הי"ו)

"עם לבן גרהי ואחר עד עתה" (ל"ב ה')

גרהי ולא נעשיתי שר וחשוב אלא **גר**. אינך כדאי לשנוא אותי על הברכות שברכני אביך הוה גביר לאחיד, שהרי לא נתקיימה בי. (רש"י). יובן שהמילה גביר ראשה וסופה **ג"ר** ובתוכה **ב"י**. וזהו אמרו אינך כדאי לשנוא אותי. כי הברכה הוה **גביר**, נתקיים רק **גר**. לא נתקיימה בי האותיות **בי**.

"וייהר יעקב לבדו" (ל"ב כ"ה)

שנשתייר על פכין קטנים. שצדיקים אינם פושטים ידיהם בגזל. (חולין צ"א). העניין הוא כי יעקב איש אמת, ואם תצרך לאמת (441) מספר פך (100), יעלה **ישראל (541)**. זאת ביקש יעקב לתקן ביחידות באותו מקום. ובא שרו של עשו ובלבל את העניין ותקע כף - **הוציא את הכף**, היינו את הפך ממקומו. מכל מקום ניצח יעקב ולא שלחו עד שברכו וקראו ישראל.

הסיון מכוול מדרך עמי!

אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

העלון טעון גניזה

במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

פיעת הגיבס והפתגמים

כסומא בארבה = כמו עור שמגשש ותועה
בדרבו לרדת מן הגג, וסופו נופל לארבה, וכן הצליח לרדת בלא פונה תחלה.
 טעה = חשב או עשה דבר-מה באופן בלתי נכון.
 תעה = הלך לכאן ולכאן בלי ידיעת הכוון הנכון.
דוגמה: המדריך אינו בקי בשמות הישובים, וכאשר נשאל שאלה הוא מגשש כסומא בארבה.
מקור: [דלמא כסומין בארבה: [בבא בתרא, יב]. (ניבונכו)

"ויקח את שתי נשייו... ואת אחד-עשר ילדיו" (לי"ב, כ"ג)
 שואלים כאן חכמי המדרש: "ודינה היכן היתה?"
 (=מדוע אין דינה מוזכרת כאן, בדומה לשאר בני-יעקב?)
 ותשובתם היא: "נתנה בתיבה ונעל בפניה, שלא יתן בה
 עשיו עיניו" (על-פי רש"י). על מדרש זה יש מקום לשאול:
 מהיכן למדים חכמינו ז"ל, שדווקא דינה חסרה כאן ולא
 אחד מאחד-עשר הבנים של יעקב?
 משיב על כך תשובה מבריקה רבי חיים מוולוז'ין משמו
 של הגאון רבי אליהו מוויילנא: נאמר במדרש רבה,
 שבית-המקדש נבנה בחלקו של בנימין, משום שכן זה של
 יעקב היה היחידי שלא השתחוה לפני עשיו הרשע
 (שעדיין לא נולד באותו זמן). יוצא מכאן, שמכלל שנים-
 עשר הילדים של יעקב חסרה דווקא דינה בתו. שאילו
 היה חסר כאן אחד הבנים האחרים של יעקב, שלא עבר
 לפני עשיו ולא השתחוה לפניו - מפני-מה זכה בנימין,
 ולא אותו בן אחר, שבית-המקדש ייבנה בחלקו?
 אומר המדרש שיעקב אבינו נענש, שלא נתן אפשרות
 שדינה תנשא לעשיו, ועל ידי זה אפשר שהיתה מחזירתו
 למוטב, ולבסוף נפלה ביד שכם בן חמור.
 וכל זאת בזכות ובחובה שיש לכל אשה בביתה, לבנות או
 להרוס, לשבת ולחסד, כי הכל תלוי באשה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך
 מבחינה תיאורטית כל הילדים שווים ואנחנו אוהבים את
 כולם באותה מידה. בפועל, כל הילדים שונים. במילים
 פשוטות יותר, אומנם אנחנו אוהבים את כל הילדים
 במידה שווה, אך עושים זאת בצורה שונה, ואין מה
 לעשות עם זה. לכל הילדים תכונות אופי שונות, צורת
 התנהגות שונה וגיל שונה. במצב הזה די מגוחך לצפות
 מאתנו, המבוגרים עם התסביכים משלהם, תכונות אופי
 משלהם, צורת התנהגות משלהם וכו', יחס שווה וזהה
 כלפי כולם. לנערה שקטה ומסודרת נתייחס שונה מאשר
 לאחיה השובב, ואילו התינוק הקטן יזכה ליחס שונה
 לגמרי. אין זה אומר שמישהו מהילדים הוא ילד אהוב,
 אך מישהו מהילדים תמיד יהיה יותר קרוב, יותר נוח,
 יותר משמח, מישהו תמיד ידרוש יותר תשומת לב, תמיכה
 ועזרה, ומישהו תמיד יהיה מסוגר ומרוחק יותר. בדרך
 כלל הילדים יודעים לקבל את השוני וה"אי-שוויון" הזה.
 כל עוד לא מדובר בהעדפות ברורות ואפליה מוגזמת,
 הילדים בצורה אינטואיטיבית מבינים שהצורה השונה של
 האהבה לא מבטלת את המידה השווה שלה. הבעיה
 מתחילה רק כשהורים לא דואגים שאהבתם השונה תבוא
 לידי ביטוי. הדבר גורם לאפליה, כעס וקנאה.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל"
 משרד בלוויין בשידור ישיר
בכל מוצאי שבת
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 בשעה **20:30**
 השיעור יקרוץ על גבי מסך ענק.
 בע"ה תתקיים גם **סעודה רביעית**,
 בחסות "מאפיית בית הלחם"

ברכה והצלחה
לשישיהם ז'הרי
 שתתברך ברפואה
 שלימה ובכל מילי
 דמיטב ברוחניות
 ובגשמיות היא וכל
 ילדיה ובני ביתה
 ותזכה לשנים
 רבות וטובות.

סרכה והצלחה
לבוילא ואסתר אליאס
 על כל הסיוע והעזרה
 לזיכוי הרבים. שיתברכו
 ברפואה שלימה ובפרנסה
 טובה ובכל מילי דמיטב
 ברוחניות ובגשמיות הם
 ובני ביתם לאורך ימים
 ושנים, והצלחה
 בלימודים לכל ילדיהם.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחל קובל'צה הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
 השיעור לרפואת והצלחת כל
 משפחתם. שיתמלאו כל משאלות
 ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד
 להם שיתברכו באושר ובפרנסה
 טובה ובכל מילי דמיטב,
 ולזיווג הגון למורן בת רחל מנב"ת
 להבדיל לעיני יפה בת טאוס ז"ל

ממשיכים בדרכו של מרן זצוק"ל
ז'פתח ז'מ"ח למוצרי השמ"ל
עבור בחורי הישיבות היקרים.
 המעוניינים לתרום מוצרי חשמל
 תקינים בלבד כגון טוסטרס,
 מגהצי קיטור, קרש גיהוץ,
 מקרר קטן ועוד...
 פרטים: **054-7743834**
 בחורי הישיבה יתפללו לזכות התורמים

תהילים לילדים
 מתקיים כל שבת
 עם ר' אפרים באבאי
 בשעה 13:45
 בבי"כ "אוהל מועד"
 חלוקת פרסים,
 ממתקים והפתעות
 לכל הילדים. מבצע
"חבר מביא חבר"

אניניו ל'צרכית פינתה
 ישמח משה הרב תורג'מן
 ברח' אבוחצירא = 21:00
כולל פורת יוסף במקלט
 ברח' הגלבעו = 21:15
אור-ציון ובית שמשון
 ברח' הנרקיס = 21:30
בי"כ רשב"י (בן-הרוש)
 סוף רח' התבצלת = 23:00

הסעה טובה והצלחה
נפתח שיעור גמרא
 במסכת ברכות ושיעור מוסר
 לזכרו של מורנו שר התורה
 הרב **עובדיה יוסף זצ"ל**
 בימי רביעי בשעה 20:00
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
כל הציבור מוזמן

רפואה שלימה
לכוכבה ז'ר בת צביה-טובה
 הקב"ה ישלח מזור ומרפא
 לרנ"ב אבריה ושש"ה גידיה.
 שתחזור לאיתנה ותזכה
 לשנים רבות טובות ונעימות
 ותרוה נחת ושלווה
 מכל יוצאי חלציה.
הציבור מתבקש להתפלל
 ולעורר רחמי שמיים לרפואתה
 ולרפואת כל חולי עם ישראל

הסעה טובה והצלחה
נפתח מנין חדש
לתפילת שחרית
 כל יום בשעה 07:00
 בבית הכנסת
"בית יעקב"
 (מול קופ"ח מרכז)
כדאי לחזק המנין
כל הציבור מוזמן

לע"נ החסיד והענו
אברהם מוסאי
 בן איבז ז"ל.
 נפטר יג' כסלו
בשבת פקידת שנתו.
 לע"נ הצדקת והצנועה
יפה בנאי
 בת אלעזר וטאוס ז"ל.
 נפטרה יד' כסלו
 יום ראשון פקידת שנתה

בריאות והחלמה איתנה:
 שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו
 משה נאמן בן מרים הי"ו
 מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו
 אברהם נאמן בן מרים הי"ו
 מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
 ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו
 מרים דויד בת פרי הי"ו
 גולשן באבאי בת מרים מנב"ת
 דבורה עמרני בת רחל מנב"ת
 לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

דניאל דנינו בן עליזה ז"ל
 שרה אליאס בת מרגלית ז"ל
 אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל
 ג'ווהר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל
 מזל דיין בת עליה ז"ל
 גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל
 דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה זצוק"ל
 משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל
 יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל
 חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל
 שמעון שבת בן רחמה ז"ל
 חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל
 ציון נאמן בן מרים ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל**
 בן שלמה ושרה הי"ו
 נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
 נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
 כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות חנוכה

א. כל השמנים והפתילות כשרים לנר חנוכה, ושמן זית מצוה מן המובחר, וכן מצוה מן המובחר לעשות את הפתילה מצמר גפן ואף על פי שגם נרות שעוה כשרות להדלקת נרות חנוכה, עיקר המצוה בשמן, הואיל והנס קרה בשמן בבית המקדש.

ב. צריך להיזהר מאוד בהדלקת נרות חנוכה, כי המצוה חביבה עד מאוד, לפרסם את הנס בהודאה לה' יתברך על הניסים שעשה לנו, והעושה כן זוכה לבנים תלמידי חכמים.

ג. כמה נרות צריך להדליק בחנוכה? מעיקר הדין די בנר אחד לכל בית ובית מישראל, בין שבני הבית מרובים, ובין שהם מועטים, ואולם נהגו להדר במצוה זו שבלילה הראשון צריך להדליק נר אחד לכל בני הבית, מכאן ואילך מוסיף והולך נר אחד לכל לילה, עד שבלילה האחרון שמונה נרות, ואפילו בני הבית מרובים לא ידליקו יותר.

ד. מצות הנחת נרות חנוכה, היא בתוך עשרה טפחים (80 ס"מ) מקרקע הדירה, ואם הניחם למעלה מעשרה טפחים יצא, ויש להניחם למעלה משלושה טפחים, ואם הניחם למעלה מעשרים אמה מקרקע הדירה, לא יצא אף בדיעבד, (כל אמה 48 ס"מ) וצריך לכבות את נרות החנוכה ולהניחה במקום כשר ויחזור וידליקנה, אך לא יברך שנית.

ה. הדר בעליה, מצוה שנייה נרות חנוכה בחלון או במרפסת, הסמוכה לרשות הרבים, כדי לקיים פרסומי ניסא, וטוב להניח נרות החנוכה בתוך פנס של זכוכית ולהעמידם באוויר המרפסת כדי שיראו העוברים ושבים שברשות הרבים. ואם הוא גר בקומה שהמרפסת גבוהה מקרקע רשות הרבים עשרים אמה, (9.60 מטר), יניח הנרות בפתח הדירה מבפנים, הואיל ואין בזה היכר כל כך לבני רשות הרבים.

ו. מצוה להניח נרות החנוכה בטפח הסמוך לפתח משמאל הנכנס, כדי שתהיה המזוזה מימין, ונרות חנוכה משמאל, וכשהוא נכנס ויוצא, הרי הוא מוקף במצוות, וביחוד כשכנס בטלית קטן מצויצת כהלכתה, אשר עליו יכוון מה שכתוב "והחוט המשולש לא במהרה ינתק".

ז. אין מברכים בבית הכנסת על הדלקת נרות חנוכה, אלא בעשרה שאז הוא פרסום הנס, ויש אומרים שהקטן מצטרף למנין עשרה בבית הכנסת, וטוב שהוא בעצמו יברך וידליק, ונראה שגם מצטרפות למנין עשרה להדלקת נרות חנוכה שבבית הכנסת, ובפרט כשיבואו אחר כך עוד אנשים ויהיה מנין בבית הכנסת.

ח. נכון להתפלל מנחה בערב שבת מוקדם, כדי שידליקו נרות חנוכה אחר תפילת המנחה, אולם כל זה אם הוא מוצא בנקל מנין מתפללים מנחה מבעוד יום בערב שבת, אבל אם אין נמצא בנקל מנין שמתפללים מבעוד יום, אל יתפלל מנחה ביחידות כדי להקדימה להדלקת נרות חנוכה, אלא ידליק נרות חנוכה תחלה, ואחר כך ילך לבית הכנסת להתפלל מנחה בציבור. [ולפיכך גבאי בית הכנסת החוששים שיבואו יחידים להתפלל ביחידות, אם יקדימו את תפילת מנחה מבעוד יום, עדיף להתפלל מנחה כדרכם מידי ערב שבת].

ט. נרות חנוכה שמדליקים בבית הכנסת, מניחים אותם בכותל דרום של בית הכנסת, זכר למנורה של בית המקדש שהיתה בדרום ההיכל, ונוהגים להניחם בבית הכנסת במקום גבוה לפרסום הנס. ויש נוהגים לסדרם בין מזרח למערב, ויש נוהגים לסדרם בין צפון לדרום, וכן היה המנהג בירושלים.

י. ראש חודש טבת שחל להיות בחול, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים שלשה עולים בפרשת ראש חודש, ומתחיל "צו את בני ישראל", והרביעי קורא בשל חנוכה בנשיא של אותו יום.

יא. בשמונת ימי חנוכה קודם "שיר של יום", אין לומר: "השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן", אלא אומרים: "היום כך וכך בשבת", ומתחילים באמירת "שיר של יום". ויש נוהגים לומר אחר "שיר של יום", "מזמור שיר חנוכה הבית לדוד".

"מכל מלמדי השכלתי..."

למה הוחלף שמו של יעקב? "לא יעקב יאמר עיד שמך, כי אם ישראל" (לי"ב, כ"ט)

פרשתנו מספרת כיצד זכה יעקב אבינו לשינוי שמו **מיעקב לישראל**. ברכתו של המלאך הייתה: "לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל, כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל". שני השמות הללו, יעקב וישראל, הם גם השמות של כללות העם היהודי. לפעמים נקרא העם היהודי בשם יעקב ולפעמים הוא נקרא ישראל.

מוסבר בתורת החסידות כי שני השמות יעקב וישראל מסמלים שתי דרגות כלליות של עם-ישראל. יש מצב בעם-ישראל שאז הוא מכונה יעבד ה', וישנו מצב שבו הוא מכונה בן'. כשעם-ישראל הוא בדרגת יעבד בלבד, הוא נקרא יעקב, כפי שנאמר (ישעיה מ"ד, א') "ועתה שמע יעקב עבדי"; וכאשר הוא מתעלה לדרגת בן', הוא נקרא (שמות ד' כ"ב) ישראל, ככתוב: "בני בכורי ישראל".

ההבדל בין בן לעבד ברור למדי. כשכן ממלא את רצון אביו, הוא עושה זאת בשמחה, באהבה, בעונג. לעומת זאת, העבד לא תמיד רוצה למלא את ציוויי אדונו; לעיתים קרובות הוא ממלא את ציווייו רק מתוך הכרח ובתחושת חוסר ברירה.

שני המצבים הללו קיימים גם בעבודת-ה'. יהודי יכול ללמוד תורה, להתפלל, לקיים מצוות ולעבוד את בוראו מתוך שמחה ועונג, כמו בן'; והוא יכול לעשות כל זאת מתוך הכרח וחוסר ברירה, כמו יעבד'. וזו המעלה של ישראל על יעקב: כשהיה עומד בדרגת ישראל הוא רץ בשמחה לעבוד את ה' ואין לו שום מלחמות פנימיות עם יצר הרע בענין זה; ואילו כשהוא נמצא בדרגת יעקב פירוש הדבר הוא, שיצרורו אינו מתלהב יתר על המידה מעבודת ה' ועליו להילחם עמו ולגבור עליו, ובשל כך הוא עובד לפעמים את בוראו רק מתוך קבלת עול.

רפואה אלטרנטיבית

שמן שומשום

שמן השומשום הוא השמן הטוב ביותר להרגעת כאבים ולכן שימושי כמעט בכל מצבי הכאב של השרירים והמפרקים. שמן השומשום מחזק את כל הרקמות ובמיוחד טוב לעור, לשיער, לעצמות ולשרירים.

שמן השומשום מחמם ולכן לא מומלץ לאנשים הסובלים מחום. עיסוי עם שמן השומשום מומלץ לאדם בריא כשמירה על בריאות העצמות והעור ולהרגעה, אולם ישנם מצבים רבים בהם העיסוי עם שמנים אינו מומלץ כגון: תיאבון חלש, בעיות עיכול, עור שומני, תחושת כבדות ועייפות, סכרת, מחלות לב, ודלקות מפרקים. במצבים אלו השמן לא יסייע ואף עלול להחמיר את הבעיה. את שמן השומשום ניתן לאכול עם סלטים וירקות כמו שמן זית, אפשר גם לטגן בו.

" ואבותינו סיפרו לנו "

עוצמה של תשומת לב.

סיפור שניפק ממנו לקחים לעצמנו. שמי ד"ר מייק אנדרסון, ואני נשוי באושר ואושר כחמש עשרה שנה, ויש לנו 5 ילדים, וברוך ה' כולנו בריאים וחיים בהרמוניה נפלאה.

יום אחד אשתי הפתיעה אותי ואמרה לי: "מייק, מה עם אמא שלך? היא מאוד מבוגרת, הרי אתה אוהב אותה! והנה החיים קצרים, תקדיש לה קצת זמן, לפחות פעמיים בשבוע." אבל אני רוצה להיות איתך, בזמן המעט שאני פנוי". השבתי לאשתי. "אני יודעת בעלי היקר", השיבה אשתי "אבל אתה אוהב גם אותה, וגם אותה צריך לכבד".

אמא שלי היתה אלמנה כבר מספר שנים, ובגלל עבודתי והילדים, הייתי מבקר אותה רק לעיתים רחוקות. באותו ערב התקשרתי אליה כדי להזמין לארוחת ערב במסעדה חלבית שקטה, ולטיול בפארק, וכשהתקשרתי אליה: היא הופתעה ושאלה: מה קרה מייק? אתה בסדר? אמא שלי שייכת לאותן נשים שעבורם צלצול טלפון בשעות הערב המאוחרות בלילה, או הזמנת הפתעה, זה מרמז לחדשות רעות. "לא אמא" השבתי לה דרך הטלפון, "פשוט חשבתי שיהיה נחמד קצת לצאת להתאוורר יחד, ככה שנינו לבד... נו מה דעתך? לאחר מחשבה קצרה, היא אמרה: "כן בני היקר, הייתי מאוד רוצה".

היה זה יום רביעי, והייתי בדרכי אליה אחרי העבודה, כדי לקחת אותה כפי שקבענו. למען האמת לא הייתי רגוע, היה זה מן עצבנות שלפני פגישה... ולמען השם, כשהגעתי לביתה, ראיתי שגם היא נרגשת מאוד!

אימי חיכתה בחוץ, לבושה במעיל הישן, ולבשה את השמלה שלבשה כשחגגה את יום הנישואין האחרון, כשפניה מחייכות, ומקרינות אור כמו מלאך.

היא קדמה את פני בחיך ואמרה במין אושר: "אמרתי לחברותי שאני יוצאת הערב עם בני, והן היו מאוד נרגשות" סיפרה לי כשנכנסה לרכב. הלכנו למסעדה לא הכי מפוארת, אבל מאוד ידידותית. כשיצאה אימי מן הרכב, היא נתמכה בי, כאילו הייתה "הגברת הראשונה של האומה". התיישבנו ליד השולחן, והייתי צריך לקרוא לה את התפריט, כי עיניה רואות רק את האותיות הגדולות. באמצע קריאת התפריט, הרמתי אליה את מבטי, וראיתי את אימי ישובה בצד השני של השולחן כשהיא מביטה ובוהה בי, וחיוך נוסטלגי על שפתיה. ואז היא אמרה לי: "כשהיית קטן, אני הייתי זו שקוראת לך את התפריט" אתה זוכר? "אכן", השבתי לה בחיך: "הנה, הגיע הזמן עכשיו לפירעון, בכך שתאפשר לי עכשיו להחזיר לך טובה.

במהלך הארוחה הייתה לנו שיחה מאוד נעימה, שום דבר יוצא דופן, רק עדכנו האחד את השני על חייו. דברנו כל כך הרבה, עד שאיבדנו את חוט השיחה, ומשם יצאנו לטייל בפארק העירוני, והשיחה התגלגלה לה לכל מיני נושאים.

כשהחזרתי אותה הביתה, שאלתי אותה נו, מתי קובעים לפעם הבאה? היא השיבה לי: אני אצא איתך בפעם אחרת, בתנאי שתרשה לי להזמין אותך".

למען האמת, לא הופתעתי מכך, שכן כזו הייתה אמא, לא אוהבת לקבל, אלא רק לתת! וכשהחזרתי אותה לביתה, נוכחתי לדעת, כי הפרידה היתה קשה.

כשהזרתי הביתה באותו ערב. אשתי היתה מאוד סקרנית לדעת איך אימי הגיבה על הפגישה, אמרתי לה

שהיא מאוד נהנתה, תוך כדי כך, הייתי אסיר תודה לאשתי שייזמה את הפגישה. אמרתי לה: שזה היה בשבילה הרבה יותר טוב, משחשבתי שזה יכול להיות! יומיים לאחר מכן, קבלנו הודעה שאימי נפטרה מהתקף לב. הכל היה מהיר כל כך, שלא ניתן היה לעשות דבר. לאחר זמן מה, קיבלתי מעטפה מהמסעדה בה התארחתי עם אמי באותו ערב. במעטפה היה פתק מאמי ובו היה כתוב: "הארוחה שולמה מראש, הייתה לי הרגשה שלא אוכל להיות כאן איתך שוב, אך מכיון שקבענו להיפגש במסעדה, שילמתי עבור סעודה זוגית עליך ועל אשתך.

נ.ב. אף פעם לא תוכל להבין, מה נתן ומה הוסיף לי אותו ערב, בתוכן חיי... אוהבת אותך מאד! אמא.

באותו רגע הציפו את עיני דמעות, אז הבנתי את החשיבות להגיד בזמן הנכון לקרובים "אני אוהב אותך", ולתת ליקירינו את המקום שמגיע להם בחייו. כי שום דבר לא חשוב לנו בחיים, יותר מהמשפחה. לכן בואו נעניק להם מזמינו, כי הם מצפים לנו, ולא יכולים לחכות.

אם הוריק עדיין בחיים... תדאג להם ותעריך אותם! גם אם זמנך צפוף ואתה מאוד עסוק, תרים טלפון.

בשילך להוציא את הוריק לטייל, זה להוציאם להתאוורר, ובשילם זה פשוט לקבל חיים חדשים.

גם אם כבר הוריק אינם בחיים, העבר את הסיפור הזה הלאה, אולי מישהו ששכח מעט מהוריו הנפלאים, עכשיו - ייזכר ויגב! ועוד פרט חשוב! מצוות כיבוד אב ואם לא תמה במותם של ההורים. אלא גם לאחר מותם: בכל מעשה והנהגה טובה, או מצוה ולימוד תורה. אנו מקיימים בכך מצוה גדולה של (שמות כ, יא): "כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, לְמַעַן יֵאָרְכּוּ יְמֵיךָ, עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ".

ונזכור תמיד! אמנם ה' סולח, אבל הזמן אף פעם לא סולח! וגם אי אפשר להחזירו!!

"ויאמר נסעה ונלכה ולאכה לנגדך... יעבר זא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי... עד אשר אבא אל אדני שיערה" (וישלח לג, יב-יד)

רבי שלימה יוסף כהנמן, הרב מפונביז' סיפר מחויותיו בארצות הברית, בנסיעתו הראשונה למען השיבה "נסעתי ברכבת התחתית בניו יורק, לפתע הוקפתי בחבורת פרחים שהבעת פניהם העידה בבירור שלא ירתעו מלשדוד יהודי בודד... טבעת הצעירים התהדקה סביבי ועיניהם ננעצו בי. לא נקף לי כל מקור לעזרה. לפתח צץ במוחי רעיון: הוצאתי מכיסי פיסת נייר ועליה כתובת קרובה, ושאלתי אותם אם הם יודעים היכן עלי לרדת. "כמובן צהלו הפרחים עליך לרדת כאן, איתנו" הרבה יותר בטוח לשדוד עובר אורח ברחוב החשוך מאשר ברכבת הציבורית...

הרכבת עצרה, וכולנו קמנו ממקומותינו נתתי להם את הכבוד לרדת לפני התמהמהתי רגע ואז נסגרו הדלתות האוטומטיות ואני נשארתי בפנים פטור מעונשם של אלו הרשעים: "...

"הרי זה רעון גאוני" הפטירו השומעים. "אין זו המצאה שלי, למדתי אותה מיעקב אבינו, כשעשו הציע לו "נסעה ונלכה" השיבו יעקב יעבר נא אדוני לפני עבדו, ואני אתנהלה לאיטי..."

לדלות את הרעיון מן הפסוק ברגע המצוקה הרי זו גאונות גדולה עוד יותר. (מורשת אבות)